

575. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 9	= Βασιλεὺς ἀρχαιότατος.
2 4 6 5	= Ἡραίστειον.
3 5 7 9 5	= Θηρίον.
4 7 9 5	= Κράτος.
5 7 8 9	= Χρονική διάρεσις.
6 5 4 8 9 7 5	= Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
7 9 1 7 5 7	= Χώρα τῆς Ἀσίας.
8 4 2 5 9 7 5	= Ἡπειρος.
9 7 4 5 7 5	= Πόλις.

*Εστάλη υπὸ τοῦ "Ἐνωσις ἡ Θάνατος

576. Μεταμορφόσεις.

(Ο Νομός δὲ 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Δῆμος.

*Εστάλη υπὸ τοῦ Μαραθώνοδόρου.

577. Τριτῆ Ἀρροστική.

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πρωτεύουσαν κράτους εὐρωπαϊκού, τὰ μεσαία χώραν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τελικά την πηγήν:

1, Ἄρχαῖος γεωγράφος. 2, Ὁρος τῆς Ἑλλάδος. 3, Τύραννος. 4, Ἔπος. 5, Ηόλις μεγαλονήσου ἀμερικανικής.

*Εστάλη υπὸ Ἀννιβά τοῦ Καρχηδονίου

578. Φωνητόδιλπον.

πτ-ρς-λψ-κτ-νθρπν-πλς

*Εστάλη υπὸ τῆς Υπερηφάνους Ἑλληνίδος

579. Γρῆφος.

σα	μι	BC
σα	Λ σα	MN
σα	σα	μι H μι
σα	σα	αν θ αν

*Εστάλη υπὸ τοῦ Γυμνασίου Μυτιλήνης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Λύσεων τοῦ φύλλου 44.

510. Λειψία (λιψ., ία.) = 511. "Ανθος (ἄν., θώρ.). — 512. "Ουνέ-νεξ. — 513. Ἑλλάς (L, H.)

514. Α ΦΥΩ οσος, μίσος, ίσος,
ΚΑΚΟΣ θσος, πάσος, πό-ΣΚΙΑΘΟΣ ρος, κόρος, Κάρος,
ΣΕΡΤΩΡΙΟΣ ἄκρος, 2. "Οξος,
ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ δλος, δλης, ἀλ-

λη, θάλλη, θάλει, θάλει, μέλι. — 517. ΚΑ-

ΣΤΩΡ (Κλέων, Ἱάνος, ἀρΣενικόν, φιτα-

κός, Σαπφώ, Κέρκυρα). — 518. Μάνιος ὁ

τῶν Ρωμαίων στρατηγός, τὸν οὐδὲν αὐτοῦ

ἀπέτεινε. — 519. "Η Ιαπωνία ἐφημίσθη
(—η ἀπὸ ν̄ - α ἐφ̄, η - μ̄ εἰς θη.).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἔντες μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα λεπτὰ 10, διὰ δε τοὺς ανθρώπινάς μας λεπτὰ 5 μόνον μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάνων, καὶ μὲ κεφαλὴ τὸ τριπλάνων. Ἐπάκμιος δρός 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλγάτεραι τῶν 10 πληθυνταὶ οἵ ταὶ θαυματοῦνται τὸν πάντας μέρος μέντοις. Οὐδὲν ἔνθουσιωδῶς ἀποδεχομένη πρότασιν σου, προτείνων φίλων μου συναδέλφων, ὅπως πανγυρικῶς ἀσπρίσωμεν τὸ ἀποκλιστικὸν ἐκ τοῦ Διαπλάσιου ιδύλλου ἀπορρέον καὶ μάλιστα καλασθητον φευδώνυμον

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΝ

διατραγούντες οὕτω ἐξαιρετικὴν φιλοκαλίαν

καὶ τελείων ἀνέχαρτησίαν ἀπὸ τῶν ἔκμεταλ-

λευτικῶν, δῆθεν πατριωτικῶν, ἐπικλήσεων.

— Κορδόναρος. — (Z-322)

Α νταλάσσων εἰκονογραφημένα δελτάρια

Α πανταχθεν. Ἀπάντησις ἀσφαλεστάτη.

Διεύθυνσις: Γεωργίος Κ. Σίτης, Εcole commerciale Aroni, Σμύρνη. (Z-264)

Διπλωματοῦχος τῆς Γαλλικῆς δεσποινίσ-

Δ δέχεται κατ' οίκον δεσποινίδας καὶ μι-

κρά ἀγρία. Δραχ. 10 μηνιαίων. Πληροφο-

ριαὶ παρ. ήμιν. (Z-281)

Ψηφίζοντες φευδώνυμα Ζήτω η Διάστα-

σις καὶ "Υπέρ Διαπλάσεως, δε-

κνύετε εὐγενεῖς συμπαθεῖς υπὲρ τῆς Δια-

πλάσεως. (Z-303)

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ

Τυφοφίοις ἐν τῷ Δημοψήφισματι. (Z-310)

Ε πι τῇ ονομαστικῇ σου ἑρτῇ "Αστήρ τῆς

Ειρήνης; δέξου ἀπέιρους εἰλικρινεῖς εὐ-

χας. — Αἴθος τῆς Αιγύπτου. (Z-315)

H

Τὸ δὲ διόλου περιττὸν νὰ μᾶς παρακάλεσης, Μαρμαρώμενος Βασιλῆα, γιὰ νὰ σὲ φύρισουμε τὸ Δημοψήφισμα, γιατὶ τοῦτο ἡτο τὸ καθηήκον παντὸς πατριῶτα. Ποιὰ Ἐλληνικὴ καρδιὰ δὲν σκιρτᾶ, δὲν συγχινεῖται, ἀλλὰ συγχινεῖται, ἐπειδὴ τὸ θέμα τοῦ τελευταίου καὶ δοξασμένου Βασιλῆα μας, τοῦ διότου τοῦν εἶναι χαραγμένο μὲ κράμματα εἰς τὰς δέκατους τῆς Ἐλληνικῆς Τοσφας, καὶ σὲ κάθε Ἐλληνικὴ Λαούσιο, Νανάρχος τοῦ Αστακοῦ, Χειμωνάρχος Ήλιος. (Z-327)

T

Τὸν φίλτατο, "Αγγελον Αὐγερινὸν θερμῶς εὐχαριστῶ δι' εἰλικρινεῖς τοῦ εὐχός.— Πάντες ἀπέρο τοῦ Ὀνειροπόλου μας!! — Ρηγόλεττος. (Z-326)

A

Ἄτρα τοῦ Ἀπειρον καὶ "Υμε τῆς Ἐλευθερίας, οὐστηρικτα Μαρμαρώμενον Βασιλῆα, δηλούμενος ὅτι ἐνθέρμως θέλομεν ὑποστηρίξεις προσέχεις. Ὁνειροπόλον Ἀσέης. — Ἀνοιξάτικο Λουλούδι, Νανάρχος τοῦ Αστακοῦ, Χειμωνάρχος Ήλιος. (Z-327)

A

Α φοῦ, λατρευτὲ "Αγγελος, τῆς Ἐλπίδος, πρώταλες ὡς ἀπέτιδα τὴν ἄνδρον ὑποστασιν τῆς χαροποιᾶς Ἐλπίδος, δηλῶσι καὶ δημοσίᾳ, ἐνθερμοτάτην ὑποστηρίξεις δια πρωτείᾳ, μεθ' ὅλων τῶν φίλων μου καὶ γνωρίων, τὴν θέλησην τοῦ Ιητροῦ έκαστην τὴν έναρεστηθῆται τὸν θάνατον τοῦ Μεσολογγού, Ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ήλιού. (Z-328)

P

Προτέινων ιδιαίτεραν ἀνταλλαγὴν ταχυδρ. δελταρίων μετὰ δ. Εὐγενίας Μάσα. — Η διεύθυνσις μου: Mr Aristote Arvanitakis, Kafre-el-Zayat (Egypte). (Z-317)

M

Τὸν ἀγαπητὸν "Ἐρωτις ἡ Θάνατος, ἀνακηρύχνεται τὸν ὑπέροχον φευδώνυμον Μαρμαρώμενος Βασιλῆα. — Μουσηγέτης Ἀπόλλων, Προσφυλίς Ἀνάμνησις. (Z-330)

P

Πρέπει νὰ μὴ εἰμεῖθα Ἐλληνίτιδες, πρέπει νὰ μὴ σέρη εἰς τὰς φλέβας μας αἷμα τῶν ἀπογόνων τοῦ ἐνδόξου Αὐτοκράτορος, πρέπει νὰ εἰμεῖθα δλως ἀκαλαίσθητος, εὖν θελήσωμεν διὰ τῆς φίρου μας, νὰ καταρίψωμεν τὴν αἴγλην, τὸ μεγαλεῖον, τὴν ιδινότητα καὶ τέλος τὸν ένιστον, διὸ τὸν ἔντερον ἔτερος «ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ» ἐμπειρικέσται τὸ άθανατον ὄνομα τοῦ ήρωας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Αργεῖος Εμῆρης. (Z-331)

K

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
Πρόεδρος «Πανελλήνιον», "Αντιπρόσεδρος
«Παναρμαδικον» Συλλόγου

O

Ο μοθύμας ἡμέτερον κόμμα, οδυτινος μέλος διακεκριμένον διατελεῖς,

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ,
ὑποστηρίξεις ἐν Δημοψήφισματι μεγαλόβρονα ἀγῶνα σου. — Λάτρης τοῦ Ἀπέρον, "Υμνος τῆς Ελευθερίας.

A

Α νευ ἀξιώσεως οἰκειοποιήσεως τῆς ίδεας σου, Τῆς Φράκης τ' Ἀργολούσκουδο, πληροφορώ σε δτι αγέκαδει είγον ποτήσεις παρατηρησον διατελεῖς διακηρυκώντας διατραγούντες, οὕτω ἐξαιρετικὴν φιλοκαλίαν καὶ τελείων ἀνέχαρτησίαν ἀπὸ τῶν ἔκμεταλλευτικῶν, δῆθεν πατριωτικῶν, ἐπικλήσεων. — Ζήτω η Ἑλλάς, "Ἐλληνικότηταις.

A

Α ποκιρτησάντων δλων τῶν φίλων μου συναδέλφων, ὅπως πανγυρικῶς ἀσπρίσωμεν τὸ ἀποκλιστικὸν τὸν Μαρμαρώμενον Βασιλῆαν καὶ διδώμενον ἐνα ΜΑΥΡΟΝ ΔΑΓΚΩΜΕΝΟΝ εἰς τὸν Ονειροπόλον. — "Ημέρα τῆς Ελευθερίας.

Δ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΝ

διατραγούντες οὕτω ἐξαιρετικὴν φιλοκαλίαν

καὶ τελείων ἀνέχαρτησίαν ἀπὸ τῶν ἔκμεταλ-

λευτικῶν, δῆθεν πατριωτικῶν, ἐπικλήσεων. — Κορδόναρος. — (Z-322)

E

Ε ληγνόπαιδες! Φηρίσωμεν δλοι τὸν

συνώνυμόν μας ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑ. — Μαρμαρώμενος Βασιλῆας. (Z-323)

P

Π ροκαλῶν Ζήτω η Ἑλλάς καὶ Ειλ

έποκή, βλέπετε, έχει τὸ θέατρόν της. "Εργα τοῦ παλαιοῦ θεάτρου, τοῦ τόσον διαφορετικοῦ, δύσον ἀριστουργήματα καὶ ἂν εἴνε, δὲν ταιριάζουν πολὺ εἰς τὸ σημερινόν... Τελοςπάντων ἔγώ θέλω νὰ τὰ ἔχω καλά μὲ δόλους· καὶ μὲ τοὺς ἀρχαίους καὶ μὲ τοὺς σημερινούς· καὶ μ' ἐκείνους δηλαδὴ ποῦ ἀγαποῦν τοὺς ἀρχαίους, καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ποῦ προτιμοῦν τοὺς σημερινούς. "Ετσι τὸ ἔχω, δπως λέγουν, δίπορτο...

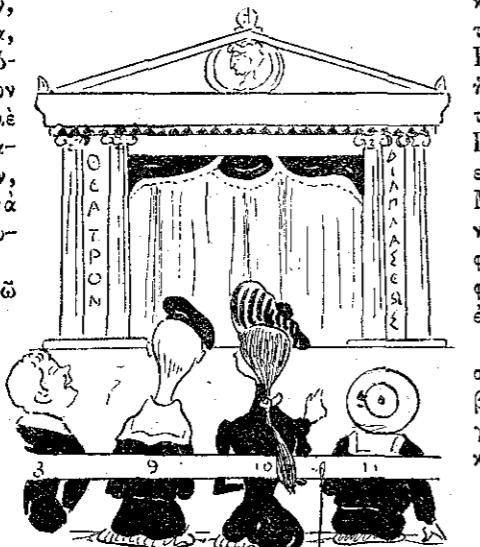
"Ερχεται τωρα ένας σωρός, άρκετα
ἀπαντήσεις ἑκείνων οι ὅποιοι προτιμοῦ
'Οθωνικοῦ Κύκλου, ἐκ τῶν ἐλληνικῶν
καὶ τῆς μοδᾶς. Καθώς γνωρίζετε, τὸ πρ
λίτερον αὐτῶν τῶν ἱστορικῶν δραμάτων,
τὰ ὅποια ἔχουν ως ἡρωα τὸν "Οθωνα,
εἶνε ἡ «Κατοχὴ» τοῦ κ. Γερασίμου Βώ
κου. Κ' ἔγω, δύταν ἐπῆγα εἰς τὸ θέατρον
καὶ εἰδα τὸν πρώτον μας Βασιλέα μὲ
τὴν φουστανέλλαν του, καὶ τὴν 'Αμα-
λίαν μὲ τὴν ἐλληνικήν της φορεσιάν,
καὶ τοὺς ἡρωας τοῦ 'Αγῶνος μὲ τὰ
χρυσᾶ των, ἔγθουσιάσθην πολὺ καὶ συ-
νεκινήθην.

‘Ωραῖον ἔργον! Δι’ αὐτὸ δικαιολογῶ
πληρέστατα τοὺς φίλους μας Ἡ-
ρωῖνὴν Κορήτην, (τί εὐγλωττα ποῦ
τὰ λέγει;) Ὁνειροπόλον τῆς Δέξιης
(αὐτὸς δὲ εἶνε ποῦ εἴνε γγωστὸς διὰ
τὴν ὑπερελληγῆζουσαν εὐγλωττίαν
του!) *Μουσηγέτην* Ἀπόλλωνα (καλ-
λιγραφικώτατον), οἱ δροῖοι προτι-
μοῦν τὴν *Κατοχήν*. Κατὰ μίμησιν
τοῦ κ. Βώκου, καὶ ἄλλοι συγγρα-
φεῖς ἔγραψαν κατόπι δράματα μὲ
ἥρωα τὸν *Οθωνα*. Εἶχ αὐτῶν εἰνε
καὶ ἡ *Εξωσις*, τὴν ὄποιαν προτι-
μοῦν οἱ φίλοι μας: *Αγγελος τῆς Νίκης*
Ιθάκης, Μεγάλη Ιδέα, κτλ.

"Ερχεται κατόπιν ὁ σωρὸς ἐκείνων ποῦ προτιμοῦν διάφορο
ἄλλα δράματα, ἀπὸ αὐτὰ ποῦ παίζονται συνήθως εἰς τὰ ἔλ-
ληνικὰ θέατρα. Ἰδοὺ τὸ "Ανθος τῆς Αδήνης, τὸ ὅποῖον προ-
τιμᾶ τὰς «Δύο Ὀρφανάς» καὶ τὸ «Μετὰ τὴν Δίκην». Ἰδο-
ἡ Κυρίᾳ Σκαρραβόστρα, ἡ ὧποια ἐνθουσιάσθη μίαν φορὰ
μὲ τὴν «Ἡρωΐδα τῆς Μακεδονίας» καὶ μᾶς διηγεῖται τόσο
ώρατα τὴν ὑπόθεσιν καὶ μᾶς βε-
θαίνει εἰς τὸ τέλος, διτε ἔφυγεν
ἀπὸ τὸ θέατρον ἀποκομίζουσα «μί-
σος πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ
θαυμαστὸν πρὸς τοὺς Μακεδό-
νας». Ἰδοὺ ἡ Λέξα τῆς Πατρί-
δος, θερμὴ φίλη τῶν προσιωνύμων
«Πειρατῶν» . . . "Οσον διὰ τὴν
Προσφιλῆ" Ανάμυην, αὐτὴ εἶνε
ἐγγενουσιασμένη μὲ τὸν «Κωνσταν-
τίνον Παλαιολόγον». Ή Ἐδυτική
"Αραγένησις πάλιν μὲ τὸν «Διά-
κον». Ο Αὐτόνομος μὲ τὸν «Κων-
σταντῖνον» πατριωτικὸν δρᾶμα ποῦ
τὸ εἶδε κάποιαν 25ην Μαρτίου. Ο Θούραιος "Υμνος μὲ τὴν
«Σαπφὼ» διὰ τὸ καθαρεύον τῆς γλώσσης της. Καὶ ὄλλοι
πολλοί, μὲ ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα.

πολλούς, με ακόλου πολλά κατ' ειδιφέρα.

Πρέπει νὰ είπω, ότι οι ἀνωτέρω φίλοι μας δὲν ἔχουν κα-
τόσφ πολύ-πολύ λεπτὸ γοῦστο. Τὰ ἔργα ποὺ προτιμοῦν εἰν-
μᾶλλον λαϊκά (Ὀρφανάι, Πειρατάι, κτλ.) και δὲν ἔχουν με-
γάλην σχέσιν μὲ τὴν τέχνην. Χονδροκοπιές, καμωμένες δι-
νὰ συγκινοῦν τὸν λαόν και τὰ παιδιά. 'Αλλὰ δὲν ἔχουν ἀδί-
κον οἱ φίλοι μας. Μήπως και αὐτοὶ δὲν είνε παιδιά; Κα-

«Ἐγειρὶ καὶ ἡ Διάπλασις θέατρον;...»
(Σελ. 405, στ. β').

εργα ειδαν ως τωρα εις το θεατρον, δια να μορ-
νωμην και λεπτὸν γούστο; Δι' αὐτὸν πρέπει να θεω-
ν: θεωμασται ἔξαιρέσεις μερικοι ἀλλοι, οι ὅποιοι προ-
γα κάπως ἀριστοκρατικώτερα. Παραδείγματος χάριν
τὸν "Ιον" είνε ἐνθουσιασμένον μὲ τὸν «Μικρὸν Λόρ-
δου ἥρεσε πολὺ—γράφει,—διὰ τὴν ἀφέλειαν καὶ
οὐτητα τοῦ μικροῦ Κέδρικ, ὁ ὅποιος κατορθώνει να
καὶ αὐτὴν τὴν σκληρὰν καρδίαν τοῦ πάππου του,
ταξιδεύῃ, ἐλκύει δὲν, καὶ τῶν γαυτῶν καὶ τῶν
τὴν συμπάθειαν». Νὰ ἔνα ἀριστούργηματάλι, ὁ
Λόρδος! Αλλ ἡ Κυνηγέτης "Αρτεμις προτιμᾶ
κάτι ἀκόμη ἀνώτερον, τὸν 'Αετιδέα',
τὸ ἔσχον ιστορικὸν δρᾶμα τοῦ 'Ἐδμόνδου
Ροστάγ'. Η δὲ Δαφνοστεφής Σημαία καὶ
ἡ 'Ιωάννα Λάρκ κατι ἀκόμη ίσως τελειό-
τερον, τὴν «Μερόπην» τοῦ ιδιοῦ μας
Βερναρδάκη. Πραγματιώς, ἡ «Μερόπη»
είνε τὸ ἀριστούργημα τοῦ ἐρημίτου τῆς
Μυτιλήνης καὶ θεωρεῖται ἡ τελειοτέρα
νεοελληνικὴ τραγῳδία. Εἰς αὐτὸν είνε συμ-
φωνότατος καὶ ὁ κ. Φαΐδων καὶ εἰς μάτην
φοβεῖται ἡ 'Ιωάννα Λάρκ μήπως ἔχη
ἐναγτίσαν γνώμην...

— 'Αλλὰ τί τὰ θέλετε! Αὐτὰ είνε πολὺ¹
σοθιρά πράγματα δι'ένα 'Ανανίαν, καὶ δὲν
βλέπω την ώραν γὰρ ξεφύγω πρίν πελα-
γώσω μέσα εἰς τὰς κοίτεις τῶν δραμάτων
καὶ κάμω κανένα φάλτσο . . . Άρκετά!

"Ερχονται τώρα μερικοί, οι άποιοι μάς περιγράφουν τάς έντυπωσεις των άπο διαφόρους σχολικάς παραστάσεις, εἰς τὰς άποιάς έτυχε νὰ παρευρεθοῦν. Τὸ Σῆμα σ συγκεινηθῆ πολὺ μὲ μίαν... κωμῳδίαν ἀσήμινατὸν νὰ συγκεινηθῇ χανεῖς ἀπὸ κωμῳδίαν; Τὴν κωμῳδίαν αὐτὴν τὴν ἔκαιξαν ἥθοποιοι ήτανται καὶ μαθήτραι, ὑπὲρ τῶν προστύγων. Οτὴν τῶν τριῶν Ιεραρχῶν, εἰς ἐν Δημοτικῆς Κρήτης, οι μαθήται εἰπαν διαφέρους διαστησαν τὸ δράμα ὁ «Γίδες τοῦ Προδότου». εκίνησεν ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ αὐτὸν τὸ δράμα, τὴν φίλην μας Ἐλευνθερία η Θάρατος. — 'Αλλ' η 'Εαρινή Ζωὴ μάς δίδει τὴν ὡραιοτέραν ἐντύπωσιν ἀπὸ τὰς παραστάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἀπαντώσα τὰ ἔξης:

« . . . Δύο έβδομάδες πέρασαν
ἀπότού είδα παριστανόμενον ύπο
μαθητῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα — ἐν
Βρατίλᾳ — ἐλληνικὸν Λύκειον, ἕνα
δραματάλι ὁ «Σταυρὸς» μὲ θριαμ-
βευτικὴν ἀληθῶς ἐπιτυχίαν. — Τί-
νος μάτια δὲν ἔδακρυσαν γὰ βλέπη

τοὺς νεαροὺς ἔκειγους μαθητὰς να τῆς σκηνῆς ἐμπρὸς σὲ πολυάριθμον πλήθος, ουσιασμό, τὸ πατριωτικότατον ἔκεινο ἔργον; τρεμε, τὰ μάτια τῶν ἡστραπτῶν ἀπὸ ἐνθου- τὰ πάντα ἐμαρτυροῦσσαν τὴν συγκίνησίν των. ἀ συλλογίζεται κανεὶς δὲ οἱ περισσότεροι ἀπὸ γηγενῆσις Ἑλληνόπαιδες θὰ χάσουν φεῦ! τὸν αὶ θὰ γίνουν Βλάχοι, ὄλλοι μόνον Βλάχοι! ἀθηκαν· τὴν μεγάλην αὐτῇ Ἐγγητειά! Μου ὑπερήρεσεν ὁ «Σταυρός», τόσον μᾶλλον καθ-

«Ἐπαιζαν σκύλοι, γάτες...» (Σελ. 405, στ. β').

407

όσον παρεστάθη ἀπὸ Ἑλλήνοπουλα ζώντας ὃς αὐτὴ τὴν ἀ-
πλαγχην χώρα ποῦ δὲν ἀκούμε καλὰ-καλὰ τὴν γλωσσα μας.
Καὶ ή αὐλαία ἀκόμη μαρτυροῦσε τὸν πατριωτισμὸν των· ἡτο
Ζωρχαφισμένη μὲ τὸ σύμπλεγμα τῆς Βασιλικῆς καὶ Ἐθνι-
κῆς σημαίας! Αἱ ζητωκραυγαί, αἱ ἐπευφημίαι καὶ τὰ εὐγε-
πεον βροχηδόν. 'Σ τὸ τέλος ἐτραγῳδήσαν καὶ τὸν "Τύμον
τῆς Ἐλευθερίας (όχι κείνον ποῦ βραβευθῆκε ὃ τῇ Διάπλασι).
Τέλος ἐπέστρεψα σπίτι τὴν μίαν
μετὰ τὸ μεσονύκτιον, φέρουσα τὰς
ἀσίστας τῶν ἐντυπώσεων».

Ακούστε τώρα τί περίεργα και
ἀπροσπτα πράγματα ἀπαντοῦν
μερικοὶ ἄλλοι. Τὸ Πιερόδεν "Ο-
νειρον πρετιμῷ τὸ καλοκαιρινὸν
θέατρον... τῆς Φύσεως. Εἰς κα-
νένα θέατρον τοῦ κόσμου δὲν ἀ-
πολαμβάνει δι, τι ἀπολαμβάνει τὸ
καλοκαίρι εἰς τὴν παραθαλάσσιον
ἔξοχήν. Τὰ πάντα ἔκει είνε μα-
γεία, παράδεισος, ἀπὸ τῆς παρα-
λίας μέχρι τοῦ δάσους... Τὴν
ιδίαν γνώμην ἔχει καὶ ἡ "Αγοά-
μπελη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι "Εν
αὐτῇ παριστάνει τὰ πραγματα

ήμων παρέρχεται έπι της σκηνής, παίζει τὸ μέρος του ἀναλόγως χειροκροτεῖται, (ἄλλοι μόνον, κάποτε σφυρί-
αι και... μαξιλαρώνεται !)

Κάτι ἀνάλογον ἀπαντᾶ καὶ μία φίλη μας, τῆς ὥποιας δὲν
σώφρωσα νάναγνώσω τὴν ὑπογραφήν. Λέγει ὅτι προτιμᾷ
μεγάλο, τὸ ἀτελείωτο, τὸ παλαιόν ἀλλὰ πάντα νέο δρᾶμα
ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸ ἐποίον συχνὰ πρωταγωνι-
στοῦμεν δταν ἔρχεται ἡ σειρά μας...» Ποία νὰ είνε
ἄρα γε ἡ ἀνώνυμος αὐτή φίλοςσφος;

Ἡ Τρικυμιώδης Θάλασσα, εἰδε μίαν φορὰν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ θέατρον τοῦ Λεωνίδα Ἀργιώτη.
Ἐπαιζαν σκύλοι, γάτες, μαϊμούδες καὶ διάφορα ἄλλα
«ἄγρια ζῶα», τὰ ὅποια ἐξετέλουν θαυμασίως ἐργασίας
καὶ γυμνάσματα, ποῦ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δέν θὰ ἡμ-
ποροῦσσαν. Ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν ζώων ἐντύπωσίς της ὑπῆρχε
» μεγάλη καὶ δι' αὐτὸν νομίζει ὅτι τίκοτε ὠραιότερον δέν
εἰδε ποτὲ εἰς τὸ θέατρον.

Τὸ Ζῆτω ἡ Διάπλασις μᾶς διηγεῖται ἐν ἀστεῖον ἐπει-
τοιον." Ενα βράδυ, εἰς τὸ θέατρον ποῦ παρευρίσκετο, εἶδεν
χονδρὸν καὶ κοντὸν κύριον σὰν βαρέλα, γάνωσθαίνη μὲ
ν μεγάλον κόπον εἰς τὸ προσκήνιον, γὰ στέκεται ἔκει
τοῦ ὑποθολείου, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ ἀκροατη-
ροῦ, — ἦτο διάλειμμα — καὶ νὰ τὸ προσωνῆγε διὰ τῶν ἔξησης :
εἴσατὸν κοινόν, βλέπω ἐδῶ ἔνα τόσο παράξενο πρᾶγμα,
τόσο παράξενο ποῦ δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἔνογνήσω, καὶ εἴμαι
αιος ὅτι οὔτε σεῖς δὲν τὸ ἔνγονεῖτε. Βλέπω δηλαδὴ ὅτι
οὐδὲν ὅλων ἡμῶν, κανεὶς δὲν ὄμοιάζει κατὰ τὴν μορφὴν μὲ
ἄλλον. Τοῦτο δὲ εἰνε σαφέστατον παράδειγμα τῆς παν-
ίας τοῦ Θεοῦ. 'Αλλὰ κάτι ἀλλο εἴγε ἀκόμη σπουδαιότε-
ρον καὶ ἀκαταγόντον, διτὶ δὲν δύναιά-

ωσεν ή παράστασις...» προηγουμένην Κυριακήν μας παρουσιάσθη ώς δραματική συγγραφεύς :

Τὸ Νυκτολούνδο πάλιν τρελλαίνεται διὰ τὰς παραστάσεις ποῦ ἔχουμεν εἰς τὸ σπίτι μὲ τὰδέλφια του. Δὲν ἥταν τίποτε σκουδιάνο. Μερικοὶ διάλογοι ή μονόλογοι τοῦ κ. Φαιδωνος, ἀπὸ παλαιούς τόμους τῆς Διαπλάτεως «καὶ μερικὰ ἄλλα παράξενα, ἐφευρισκόμενα ὑπὸ τῆς σοφῆς κεφαλῆς μου—λέγει τὸ Νυκτολούνδο—ἄλλὰ καταντοῦσε πολὺ ἀστεῖον, ἡ μᾶλλον γελοῖον, δταν ἔκάμψαμεν τὰς δύο μικροτέρας μου

ἀδελφὰς τέρατα, μὲ κάτι μακρὺς χάρτινες μύ-
τες καὶ μὲ κάτι ἐπίσης χάρτινα ματογυάλια, ἢ ὅταν ἡ κουρ-
τίνα ποῦ εἴχαμε δί' αὐλαίαν, ἔκαμνε τὴν ιδιοτροπίαν νὰ ξε-
καρφωθῇ καὶ νὰ πέσῃ. 'Εκάμναμεν τόσα γέλοια!...»

Ο Φιλελευθέρος προτιμά τὸ θέατρον τοῦ... κόσμου. Διότι, λέγει, τί ἄλλο εἶναι ὁ κόσμος πάρα ἔνα θέατρο; "Εκαστος γονεῖς τους ποὺ δυστύχησαν.

«Δεν ζερω πώς μπονικα κι εγώ φορά από μακριά άκολουθώντας την άγαπημένη μου Διάσιν, σε μίλα μικρή έκδρομη που έκαμε με τὸν Ἀνανία και στη μικρή πόλη: «Διάπλαση».

Ἐκεῖ ἐργάζουνται ὅλα τὰ παιδιά γὰρ νὰ θρέψουν τοὺς
εἰς τους ποῦ δυστύχησαν.

«Κ' ἐπειδὴ, ξέρετε, μάρτσει τὸ θέατρο — καὶ μάλιστα ὅταν παριστάνουν μικρὰ παιδιά — μόλις εἶδα τὴν παρέα τῆς Διαπλάσεως (περιοδικοῦ) γὰρ μπαίνη μέσε' στὸ θέατρον: τῆς Διαπλάσεως (πόλεως) — ποῦ τὸ εἶχε ἡ Κόμησσα τῆς Κεφαλληνίας, — χώθηκα καὶ γὼ μέσα, (δὲν πλήρωσα μάλιστα καὶ εἰσιτήριο μὴ τὸ πῆγε οὔτε τοῦ παπᾶ...) Πρόσμενα λοιπὸν μ' ἀνησυχίᾳ ν' ἀγεβαστῇ ἔκεινη ἡ αὐλαία, κι' ἐκύτταζα φοβισμένα μὴ μὲ τσακώσουν ποῦ ήμοιν τέλεματάνα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Πρόεδρος Συλλόγου ἡ «Νεότης»
Βραδεύεις ὑπὸ τὸ Φευδάνυμον
Ἐνωπὶς ἡ Θάρατος
Εἰς τὴν 24 Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως
[Τίτλος Διάπλασιον ἐ. δ. σελ. 175.]

καὶ μὲ κάμουν ρεῖται μέσε' σὲ τόσο κόσμο. Μὰ ξάφου γυρίζω καὶ τὶ βλέπω! ἡ αὐλαία σηκωμένη καὶ ἀπάνω στὴ σκηνὴ δύο χαριτωμένα κοριτσάκια συσκέπτονται πῶς γ' ἀγκουφίσουν τοὺς ἄρχοντες επεσμένους γονεῖς τους... Ἡ παράστασις ἀρέσει κάπως στὸ σεβαστὸν κοινόν, ἡ Διάπλασις μάλιστα — ποῦ τὴν εἶχαν γιὰ κριτή — τῆς ἔδωκε τρίτο θραβεῖο. Ζητοῦν τὸν συγγραφέα. Παρουσιάζεται, καὶ ὥ! τοῦ θαύματος! βλέπω μὲν φάτσα δύοις μὲ τὴ δική μου. — Καλέ νὰ μήν

εἴμαι ἔγω; ἀλλ' ἔγὼ εἴμαι ἔδω. Ὡ! ξέχασα! μπορεῖ νὰ μοῦ βάλωνε καθηρέφητη ἀπέναντι καὶ φάνηκα κεῖ ἀπάνω (!!!) Καὶ ὅταν ἐφώναξαν βλέποντάς με στὴ σκηνὴ. «Ἡ Δροσός σόλουσσος Νέξ! ἡ Δροσόδουλος Νέξ!», θυμήθηκα πῶς ἦταν δικό μου αὐτὸ τὸ ὄνομα τότε. Τὶ τὰ θέτε! Ὁ ἔγωμὸς ξεχείλισε ἀπ' τὴ καρδιά μου κ' ἐφώναξα. — Ποτὲ ἀλληλοπάτασις δὲν μοῦ ἀρέσει περισσότερο. — Γιατὶ ξέρετε, κάθε ἔργο δὲν βρίσκει ἄλλον εὐκενέστερο κριτή, ἀπὸ τὸ συγγραφέα του.»

Ως τώρα αὐτὴ εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀπάντησις. Καὶ θὰ ἔμενε μὲ τὰ πρωτεῖα, ἀν δὲν ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου, ἡ οποῖα εἶναι ἀκόμη ἀνωτέρα. Διότι ἔχει ψυχολογικὴν ἀλήθειαν μαζὶ καὶ πρωτοτυπίαν. Εἶναι μία γνησία παιδικὴ ἐντύπωσις, ἀπρόσποτος καὶ ὥραία:

«Μία φορά στὸ θέατρο — ήμουν μικρότερος ἀκόμα — παρισταναὶ ἔνα δράμα μὲ πρίγκιπας καὶ αὐτοκράτορας...» Ολοὶ γρυπά ἐνδεδυμένοι μέσα σὲ μιὰ πολυτέλειαν θεμβωτικὴ καὶ εἰς ἔνα μεγαλεῖο ἐπιβλητικό. Τί ώραία ποῦ ἦτο, καὶ τί εὐτυχεῖς ἀνθρώποι αὐτοὶ δοῖο ἔκει ἐπάνω!.. Λοιπόν, τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἀπὸ δῆλα μοῦ ἔκαμψεν ὁ Αὐτοκράτωρ διότι, ὑστερα ποῦ ἐτελείωσεν ἡ παράστασις, τὸν εἶχαν ἔτι δρόμο μὲ τὸ σακκάνι του καὶ τὴν ρεπούμπλικα του. Μοῦ ἐφαίνετο τόσῳ φεύτικῃ αὐτὴ ἡ ἀληθινὴ του κατάστασις!..» Νομίζω τώρα ὅτι τὰ σχόλια εἶναι περιττά. «Ἐν σχόλιον μόνον ἐπιδέχεται αὐτὴ ἡ ἀπάντησις: Α' Βραβεῖον!

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ναπολέων Βοναπάρτης, [15Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αρφόρινο [12Ε]. Εαρινὴ Ζωὴ [10Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ρόδον τῆς Αγατολῆς [9Ε]. — Ζήτω ἡ Διάπλασις [8Ε]. — Αγράματη [6Ε].

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [4Ε] εἰς ἔκαστον;) Πτερόεν "Ουειρον". — Ταπεινὸν "Ιον". — Κυνηγέτης "Αρτεμίς". — Λαζαροποτήρης Σημαία. — Ιωάννα Δάρκη.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [3Ε] εἰς ἔκαστον;) Παλλάς. — Ζήτω ἡ "Ελλάς". — Ιερος "Αλις". — Αγγελος τῆς "Ελαΐδος". — Ονυματόλος τῆς Δόξης.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (ἀπὸ [2Ε] εἰς ἔκαστον;) Χρυσόπτερος "Ελπίς". — Εθνικὴ "Αγανέντης". — Κυρία Σκαρφαλόστρα. — Ήρωικὴ Κρήτη.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: "Ολοι δοσοὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν κρίσιν μὲ ἐν [Ε] εἰς ἔκαστον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

«Ἐὰν ἐκερδῆστε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ ἥσθε αὐτεξούσιοι νὰ διαθέσετε τὰ χρήματά σας, τί θὰ ἐκάμψατε μὲ αὐτά;»

Ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὰς δύο σελίδας συνήθους ἐπιστολῆς, νὰ εἶναι γραμμένη εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου καὶ ὑπογεγραμμένη μὲ τὸ ὄνομα καὶ μὲ τὸ Φευδώνυμον τοῦ διαγωνιζομένου.

Δειχέμεθα ἀπαντήσεις μέχρι τῆς 10 Ιανουαρίου.

Κατ' ἐπιτολὴν τῆς Διαπλάσεως.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

···

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ“ ΤΟΥ 1907

Μὲ τὰς 416 σελίδας του — Μὲ τὰς 400 εἰκόνας του — Μὲ τὰ «Δίδυμα τοῦ Τράνοβαλ» — Μὲ τὴν «Φαντασμένην» — Καὶ μὲ χίλια-δυὸς ἄλλα.

Τιμᾶται: ΑΔΕΤΟΣ δραχ. ἡ φρ. κε. 8.—ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ δραχ. ἡ φρ. κε. 10.

Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρόμων τελῶν πρὸς τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτυπον.

Ο ΔΡΑΚΟΣ

Ο κύριος μὲ τὰ ἀσπρα μαλλιά καὶ τὰ φαρρὰ τὰ γένεια ἐξερόθεντεν, ἐξεροκατάπιε, καὶ ἥρχισε, καὶ αὐτός, τὴν ιστορίαν του, — ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποῦ ἔβρεχεν ἔξω, καὶ μὲ τὴν βροχὴν δὲν εἶχαμεν τίποτε ἄλλο καλλίτερον νὰ κάμψαμεν, παρὰ νὰ ἐνθυμούμεθα τὰ παλαιὰ παιδικά μας χρόνια...

— "Ιδιος κι' ἀπαράλλακτος! — εἶπεν ἡ Ἄννεζω.

Καθὼς βλέπετε, ήμεθα καὶ οἱ δύο σύμφωνοι, καὶ πρώτης τάξεως φυσιογνωμισταί.

— Ποιός εἶνε; — ηρώτησε ἔγω.

— Μά... δὲν ξέρω.

— Κι' αὐτές αἱ κασσόνες ποῦ ἔκουβανται στὴ σοφία; Γιὰ κύτταξε πόσες ἔχει!... καὶ ὅλες ίδιες!

— Καλὰ λέσ.

— Τί νὰ ἔχῃ μέσα;

— Εέρω κ' ἔγω;

— Δράκος δὲν εἶνε;... παιδιὰ θὰ ἔχῃ!

— Ούμ!... ίσως δχι!...

— Εκεῖνο τὸ ίσως δὲν μοῦ ἔδωκε διόλου θάρρος· μ' ἄφησε μάλιστα περισσότερο συλλογισμένο. "Αν ἐρωτᾶτε γιὰ τὴν Ἄννεζω, βάζω στοίχημα δτὶ καὶ αὐτὴ δὲν ἦτο διηγώτερο συλλογισμένη καὶ περίεργη ἀπὸ ἐμένα, δταν εἶδε ἐκεῖνον τὸν γεννάτο νὰ κουβαλᾷ ὃ ίδιος καὶ νὰ στοιβάζει μέσα στὴν σοφία του ἐκεῖνα τὰ κατσόνια, καὶ νὰ τὰ σηκώνη μὲ τόσην εύκολα, σὰν νὰ εἶχαν μέσα πούσουλα.

— "Ηθελα δύμας νὰ μάθω ποιὸς εἶνε! έφωναξε ἐπὶ τέλους.

— Κ' ἔγω τὸ ίδιο, — εἶπε καὶ ἡ Ἄννεζω, βάζω στοίχημα δτὶ καὶ αὐτὴ δὲν ἦτο διηγώτερο συλλογισμένη καὶ περίεργη ἀπὸ ἐμένα, δταν εἶδε ἐκεῖνον τὸν γεννάτο μὲ τόσην εύκολην τὰ κατσόνια, καὶ νὰ τὰ σηκώνη μὲ τόσην εύκολα, σὰν νὰ εἶχαν μέσα πούσουλα.

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ ἔκειται ἀπὸ τὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδους ροῦχα, κ' ἔχει τέτοιου εἰδους γένεια, ποῦ τοῦ σκεπτάσουν δλὸ το μοῦτρο...

— "Απὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ ἀληθινὸς δράκος εἶπε μέσα στὸν ἄγαπον, τὸν δράκοντα, καὶ δὲν ἦταν ἄλλος δράκος· φέρετε τέτοιου εἰδ

άλλο χέρι διευθύνονται πρός την θύραν.)

ΣΚΗΝΗ Ι^ο.

Οἱ ΑΝΑ καὶ ἡ ΖΗΤΙΑΝΑ, ἡ δοπία εἰσ-
έρχεται λαχανισμένη, στέκεται, μόδις
ιδῇ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπειτα προχωρεῖ.

Η ΖΗΤΙΑΝΑ, ἀποφασιστικά.—Πρέπει
νὰ σᾶς τὸ πῶ ὄπως δέδήποτε!

ΛΕΜΟΝΙΑ.—Τί πρᾶμα;

Η ΖΗΤΙΑΝΑ.—Νὰ μὲ συμπαθάτε, γι' αὐτὸ ποῦ ἔκανα. Εἴμαι ὅγδωντα χρονῶν καὶ ἐπάνω, καὶ πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ μου μοῦ ἔτυχε νὰ πάθω τέτοιο πρᾶμα! Εἶναι δμως πολὺ σκληρὸν γὰ βλέπη κανεὶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ σπλάγχνο του, καὶ τὸ ἔγγονάκι μου, τὸ κοινένο, ητανε ἄρρωστο καὶ νηστικὸν ἀπὸ χθές! (Βγάζει τὴν ἀσημένια κούπα ἀπὸ τὸν τορβᾶ της.)

ΦΑΝΙΤΣΑ, δῆλη χαρά.—Η κούπα!

Η ΖΗΤΙΑΝΑ.—Ναί, τὴν εἶχα παραμένη ἔγώ, ἔγώ, ἡ κουτσο-Στυλιανὴ τὴν εἶχα καμωμένη αὐτὴ τὴν κλεψιά! "Αχ! κόρη μου! θὰ τὸ ἔχω βάρος στὴν ψυχὴ μου, δύον καὶ δύον ἀκόμα μ' ἀφῆση ὁ Θεὸς νὰ ζήσω σ' αὐτὸν τὸν κόσμο! Νὰ δμως, που ἔξαφαν ἄκουστα νὰ λένε πῶς τὸ βγάλατε γιὰ κλέφτρα αὐτὸν τὸ καλὸ τὸ κορίτσι, που ἔγώ ἔφοροῦσα ἀκόμα τὸ σαλάκι του στὴν ράχη μου... "Αχ! Πλαναγία μου! ἔρραγισε ἡ καρδιά μου! ἔξεινησα τρεχάτη, καὶ νά μαι. Εμένα, ἀς ἔρθουν οἱ χωροφύλακες τώρα νὰ μὲ πάσουν καὶ νὰ μὲ πάνε φυλακή! (Πρός τὴν Φανίτσα.) Μὴ μοῦ βαρυγγομάς, κόρη μου! τὸ ἔκαμα γιὰ τὸ ἔγγονάκι μου.

ΛΕΜΟΝΙΑ, τῆς δίδει χορήματα.—Νά, πάρε γ' ἀγοράσης ὅτι σου χρειάζεται γιὰ τὸ ἔγγονάκι σου.

Η ΖΗΤΙΑΝΑ, σαστισμένη.—Μπᾶ! δὲν θὰ στείλετε λοιπὸν γιὰ τοὺς χωροφύλακες νὰ μὲ πιάσουν;

ΛΕΜΟΝΙΑ.—Ο Θεὸς νὰ φυλάῃ! Σήμερα τὸ μάθημα που ἐλάθαιμε ητανε πολὺ μεγάλο. (Δεικνύει τὴν Φανίτσα.) Αὐτὴ μᾶς ἔμαθε πρόπει νὰ συγχωροῦμε καὶ ἔκεινους που μᾶς κάμηνον τὸ κακό... Αὐτὴ ἔπαθε ἀπὸ τὴν ιστορία τῆς κούπας, καὶ ἔμπρός της πρέπει νὰ πέσουμε καὶ αἱ δύο μᾶς στὰ γόνατα! Συγχώρεσέ μας, Φανίτσα!

ΦΑΝΙΤΣΑ.—"Α! κυρά-Λεμονιά, τί νὰ σᾶς συγχωρέσω; που ἔγώ σᾶς είμαι ὑπόχρεη σὲ δλα!

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ.—"Αχ! κόρη μου, ώραῖο πρᾶγμα εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη, αὐτὸ δμως που κάνεις ἔστι, νὰ ἀγαπᾶς καὶ ἔκεινους που σὲ ἔβλαψαν, εἶναι πολὺ πιὸ ώραῖο, πολὺ πιὸ μεγάλο! Νά! μὲ πῆραν τὰ δάκρυα! (Βγάζει τὸ μαντύλι του.)

ΑΥΓΑΙΑ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ
(Μίμησις.)

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΕΒΑΑΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. (Συνέχεια)

"Οταν τὰ Δίδυμα ἤνοιξαν τὰ μάτια τῶν, εἶδαν ὅτι εὑρίσκοντο ἔξηπλωμένα εἰς δύο κρεβάτια, ποῦ ἦσαν τοποθετημένα κολλητὰ τὸ ἔνα μὲ τὸ ἄλλο.

— Μαρμά! ἐψιθύρισαν καὶ τὰ δύο μαζί.

Τὰ γαλανὰ μάτια, ποῦ τὰ ἔκυτταζαν, ἄφισαν νὰ κυλισθοῦν δύο χονδρὰ δάκρυα καὶ δύο, ἀλληδιάς μητρικὰ κείλη, ἔφιλησαν τὰ μέτωπά των.

— Χρυσά μου παιδάκια, πογεῖτε;

Ἐκείνα ἔσεισαν τὰς κεφαλάς των

σχέδιον, εἶχαν τὰς κεφαλάς

Η ΒΡΟΧΗ

Ο ήλιος βλέπει από ψηλά με μάτι φλογερό, κ' ή γῆ διψή και καίγεται και σκάζει γιά νερό.

Τὰ λούσουδα μαραίνονται σάν λιγνθυμισμένα, και τὰ φυτά ξηραίνονται και χάνοντ' ένα ένα.

Ξέφρων ἀπ' τὴ δύσι εκεὶ μακριὰ φωτίζουν ἀστραπές και τὶς ξανοίγουν τὰ χωριά κ' οἱ χώρες καρωπές.

Ἄπ' ἄγρεσκι δροσερὸς τὰ φύλᾱ ἀνατοιχάζουν και σὲ πολὺ, και σὲ νερὸς τὰ σύννεφα ξεσπάζουν.

Βρέχει σὲ δάση φουντωτά, βρέχει σὲ κάμπους και χωριά, βρέχει, ποτίζει τὰ σπαρτά, ποτίζει κάθε γῆς μεριά.

Ἀνθίζει ὁ ὄλος τοὺς ἀγροὺς και τὸ ἄνανθο χορτάρι, και ὁ τὸ χωράφι καθενύς μεστώνει τὸ σιτάρι.

Καὶ τρῶν πλούσιοι και φτωχοὶ κ' εὐχαριστοῦντε τὴ βροχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΟΔΙΓ' ΑΓΓ' ΟΔΑ

Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα.

— Θέλω νὰ γίνω αηπουρός,—εἶπεν ο Φίλιππος, ἡμεὶς ἔγεινες δεκαπέντε ἑτῶν και εἰδεν διὰ τὸ ἐπρεπεῖ νὰ ἀκλέξῃ ἐν βιοπορισμὸν ἐπάγγελμα.—Εἶναι διὰ τὸ φύλον νὰ γίνῃ κανεὶς μέσος στὴν πρασινάδα και στὰ ἀρδματα τῶν λουλουδιῶν...

Ἐπειταὶ ὁμος ἀπὸ δύλιον ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι, παραπονούμενος διὰ, μὲ αὐτὸ τὸ ἔργον, ἵτο ὑποχρεωμένος διαρκῶς νὰ σκύδῃ, διὰ νὰ σκάδῃ και νὰ φυτεύῃ,—τόσον ὥστε τοῦ ἐπόνεσαι νὰ πλάτῃ και τὰ γόνατα.

Ἀπεφάσισε τότε νὰ γίνῃ κυνηγός, μὲ τὴν ἀλπίδα διὰ νὴ γίνῃ ἐνεργός, ποὺ ἔχειλαζετο πήγησιν και δραστηριότητα. Θὰ ἥτο πολὺ διασκεδαστική. Ἄλλα πολὺ γλήγορα ἐκουράδηθη, κ' ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι λέγων διὰ δέν ἡμποροῦσε ν' ἀνθίζῃ εἰς τὸν φυχρὸν ἀέρα τῆς αὐγῆς, εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ κάμπου, εἰς τὸν ἀνέμον τοῦ βροντοῦ.

Ἐπειταὶ ἀπὸ αὐτὸ τοῦ ἥλιους νὴ ιδέα νὰ κάμη τὸν φαρᾶ, και ἐφαντάζετο διὰ δέν διπήρησεν ἀναπαυτικῶτερον πρᾶγμα παρὰ ν' ἀριενίζῃ μὲ μίαν εῦμορφην βαρκούλα, και νὰ σηκώνῃ τὰ δικτυα γεμάτα μὲ φάρια. Επειταὶ διμως ἀπὸ ἔνα μῆνα ἥλιαζε γνώμην, διὰ τὸν διέδει τὸν διάλυμαρό νερὸ πολὺ τὸν ἔδιλκτεν.

Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ μάγειρος. Ο κηπουρός, δικυνήδος και διφράξ, δόλοι, καθὼς ἔνομίσεν, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πηγαίνουν εἰς τὸν μάγειρον τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας των, και διμάγειρος ἔχει τὸ προνόμιον νὰ τρώῃ τὰ καλλίτερα πράγματα. Ἄλλα πολὺ γλήγορα ἐπῆγε νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν πατέρα του διὰ τὸ νέον του ἀπάγγελμα: ἡ φωτιὰ τὸν ἐψήνε, και ἥτο κινδυνος μήπως τὸν εὔρουν και μίαν ἡμέραν καρέσουν κοντὰ στὸ τέλον.

Τότε διπάτερας τοῦ ἀπήντησε μὲ αὐτηρὸν τρόπον:

— Παιδί μου, βλέψω διὰ ποτὲ δέν εἶσαι εὐχαριστημένος μὲ τὴν κατάστασιν σου ἀλλάζεις ἀμέσως γνώμην διὰ σὲ εὐχαριστεῖ σημερον, αὔριον τὸ βαρύνεσαι. Αν δέν ἡμ-

πορῆς νὰ ὑποφέρῃς οὔτε τὴν γῆν, οὔτε τὸν ἀέρα, οὔτε τὸ θέρος, οὔτε τὸ πῦρ, πρέπει νὰ ἔγκαταλείψῃς αὐτὸν τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴν ἔγγις πλέον ἀφοριμήν νὰ παραπονήσεις. Βάλε γνῶμαν ἐπὶ τέλους, και μὴ λησμονῆς στὶς καθὼς ἀνθρωπος εὑρίσκει και εὐχαριστησιν και διαρέσκειν εἰς τὴν κατάστασιν του, εἴτε τὸ σκηνήτρον του διασιλέως κρατεῖ, εἴτε τὴν τσάπαν τοῦ κηπουροῦ...

ΛΑΪΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΣ

Οι παταροι Σύροι είχαν τὸ ρόδον ὡς ἔμβλημα τῆς ἀλενασίας. Οι Κινέζοι τὸ φυτεύουν ἐπάνω στοὺς τάφους. Οι Τυρολέζοι πιστεύουν διὰ τὸ ρόδον φέρει ὑπνον. Οι Πέρσοι λέγουν διὰ, μίαν δρισμένην ἡμέραν τοῦ χρόνου, τὸ ρόδον ἔχει χρουσῆν καρδιάν. Οι Ἰνδοί πάλι πιστεύουν διὰ εἰς τὴν καρυφήν ἀνδρώνος ὑπάρχει εἶναι ἀστριένιο τραπέζι, κ' ἐπάνω στὸ τραπέζι είναι ἀστριένιο ρόδον, και μέσα εἰς τὸ ρόδον είναι δύο ὑδραιτάται γυναικες και προσεύχονται ἀενάνως πρός τὸν θεόν.

Εἰς μερικὰ μέρη τῆς Εὐρώπης πιστεύουν διὰ, ἡμέρα τὸ λευκὸν ρόδον ἀνθίσῃ τὸ φύνταρον, προσγέλλει πρόσωρον θάνατον, ἀν δύμας ἀνθίσῃ τὸ κόκκινον ρόδον, γάμος θάγην. Τὸ κόκκινο τριαντάφυλλο δὲν φυτώνει, εἶτα εἰς τὴν καρυφήν ἀνδρώνος ὑπάρχει εἶναι ἀστριένιο τραπέζι, κ' ἐπάνω στὸ τραπέζι είναι δύο ὑδραιτάται γυναικες και προσεύχονται ἀενάνως πρός τὸν θεόν.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐλληνικὸν Κλέος 15+7 [11Ε].—Πολυνέλγητος Νεότης, 15+7 [11Ε].—Ιωάννης Δάρος, 15+8 [10Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κναρόλευκον Λάβαδον, 15+5 [10Ε].—Ἄστον τῆς Ιαρλας, 13+6 [ΨΕ].—Ἄριθμος τῶν Κυμάτων, 14+5 [ΨΕ].—Αριθμος τῶν Κυμάτων, 14+5 [ΨΕ].—Δάρτοις τοῦ Θραλον, 14+3 [ΨΕ].—Ζήτω η Διάπλασις, 9+7 [8Ε].—Γλυκούνταλα, 11+5 [8Ε].—Αίγυπτια Βασιλείας, 10+5 [7Ε].—Τροκυμιδῆς Θάλασσας, 10+5 [7Ε].—Πρωτομαγάρι, 11+3 [7Ε].—Νεκρόφορος Ελλην, 8+5 [6Ε].—Ελληνικὴ Ιδέα, 10+3 [6Ε].—Μανεδούρια, 9+3 [6Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ελληνόπολις, 11, [5Ε].—Γλυκεῖα Πατρίς, 10 [5Ε].—Μακεδονὴ Φάλαγξ, 8 [4Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (Οι ἀπὸ 12—15 ἑτῶν) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ Πλούσιος Φουναράς, 15+12 [13Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Προσφιλῆς Αγάρης 15+10 [12Ε].—Αυστιδένης, 15+9 [12Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρόδον τῆς Αγατολής, 15+7 [10Ε].—Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 14+7 [10Ε].—Δόξα τῆς Πατρόδος, 14+6 [10Ε].—Ζήτω η Ερωσ, 14+6 [10Ε].—Ερωσις Θάγαντος, 14+6 [10Ε].—Ἀντόνομος, 14+5 [9Ε].—Ἄνθος τῆς Λόρης, 13+5 [9Ε].—Παντόποιος 14+4 [9Ε].—Ναντόποιος τῆς Νίκης, 12+5 [8Ε].—Γαλάτος Οὐρανός, 12+5 [8Ε].—Χρονομάλλον Δέρας, 9+6 [7Ε].—Καρδούλης Ελευθερίας, 11+4 [7Ε].—Μονογένης Απόλλων, 12+3 [7Ε].—Ημέρα τῆς Ελευθερίας, 10+4 [7Ε].—Σύντερος τοῦ Οίκου, 7+5 [6Ε].—Φῶς τῆς Νυκτός, 9+3 [6Ε].—Αργώ, 9+2 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρόδον τῆς Αγατολής, 15+7 [10Ε].—Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 14+7 [10Ε].—Δόξα τῆς Πατρόδος, 14+6 [10Ε].—Ζήτω η Ερωσ, 14+6 [10Ε].—Ερωσις Θάγαντος, 14+6 [10Ε].—Ἀντόνομος, 14+5 [9Ε].—Άνθος τῆς Λόρης, 13+5 [9Ε].—Παντόποιος 14+4 [9Ε].—Ναντόποιος τῆς Νίκης, 12+5 [8Ε].—Γαλάτος Οὐρανός, 12+5 [8Ε].—Χρονομάλλον Δέρας, 9+6 [7Ε].—Καρδούλης Ελευθερίας, 11+4 [7Ε].—Μονογένης Απόλλων, 12+3 [7Ε].—Ημέρα τῆς Ελευθερίας, 10+4 [7Ε].—Σύντερος τοῦ Οίκου, 7+5 [6Ε].—Φῶς τῆς Νυκτός, 9+3 [6Ε].—Αργώ, 9+2 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρόδον τῆς Αγατολής, 15+7 [10Ε].—Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 14+7 [10Ε].—Δόξα τῆς Πατρόδος, 14+6 [10Ε].—Ζήτω η Ερωσ, 14+6 [10Ε].—Ερωσις Θάγαντος, 14+6 [10Ε].—Ἀντόνομος, 14+5 [9Ε].—Άνθος τῆς Λόρης, 13+5 [9Ε].—Παντόποιος 14+4 [9Ε].—Ναντόποιος τῆς Νίκης, 12+5 [8Ε].—Γαλάτος Οὐρανός, 12+5 [8Ε].—Χρονομάλλον Δέρας, 9+6 [7Ε].—Καρδούλης Ελευθερίας, 11+4 [7Ε].—Μονογένης Απόλλων, 12+3 [7Ε].—Ημέρα τῆς Ελευθερίας, 10+4 [7Ε].—Σύντερος τοῦ Οίκου, 7+5 [6Ε].—Φῶς τῆς Νυκτός, 9+3 [6Ε].—Αργώ, 9+2 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρόδον τῆς Αγατολής, 15+7 [10Ε].—Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 14+7 [10Ε].—Δόξα τῆς Πατρόδος, 14+6 [10Ε].—Ζήτω η Ερωσ, 14+6 [10Ε].—Ερωσις Θάγαντος, 14+6 [10Ε].—Ἀντόνομος, 14+5 [9Ε].—Άνθος τῆς Λόρης, 13+5 [9Ε].—Παντόποιος 14+4 [9Ε].—Ναντόποιος τῆς Νίκης, 12+5 [8Ε].—Γαλάτος Οὐρανός, 12+5 [8Ε].—Χρονομάλλον Δέρας, 9+6 [7Ε].—Καρδούλης Ελευθερίας, 11+4 [7Ε].—Μονογένης Απόλλων, 12+3 [7Ε].—Ημέρα τῆς Ελευθερίας, 10+4 [7Ε].—Σύντερος τοῦ Οίκου, 7+5 [6Ε].—Φῶς τῆς Νυκτός, 9+3 [6Ε].—Αργώ, 9+2 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρόδον τῆς Αγατολής, 15+7 [10Ε].—Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 14+7 [10Ε].—Δόξα τῆς Πατρόδος, 14+6 [10Ε].—Ζήτω η Ερωσ, 14+6 [10Ε].—Ερωσις Θάγαντος, 14+6 [10Ε].—Ἀντόνομος, 14+5 [9Ε].—Άνθος τῆς Λόρης, 13+5 [9Ε].—Παντόποιος 14+4 [9Ε].—Ναντόποιος τῆς Νίκης, 12+5 [8Ε].—Γαλάτος Οὐρανός, 12+5 [8Ε].—Χρονομάλλον Δέρας, 9+6 [7Ε].—Καρδούλης Ελευθερίας, 11+4 [7Ε].—Μονογένης Απόλλων, 12+3 [7Ε].—Ημέρα τῆς Ελευθερίας, 10+4 [7Ε].—Σύντερος τοῦ Οίκου, 7+5 [6Ε].—Φῶς τῆς Νυκτός, 9+3 [6Ε].—Αργώ, 9+2 [5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ήρωαῖκη Κοήτη, 15+8 [11Ε].—Ερυτρὴ Αγαγένητος, 15+8 [11Ε].—Ναπολέων Βοανάρης, 15+7 [11Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ρ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα λεγτά 10, διὰ δὲ τὸν συνδρομῆτα μας λεγτά 5 μόνον μὲ πακέσα στοιχεῖα τὸ διπλάνοι, καὶ μὲ εφαλαῖα τὸ τρίπλασιον. Ελάχιστος δρός 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διγλωτταὶ τὸν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ήσαν 16. Ο χωριστὸς στέχος, δέτω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ περισταῖς η παχεῖα ἢ ὄπλα στοιχεῖα, ὑπολογίζεται ὡς ἐξ λέξεις απλᾶ. Αἱ μὲ συνδρομήνας ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἄργειται δὲν δημοσιεύονται.

Ψ οηφίσατε πάντες τὸ *Ύπερ Διαπλάσεως καὶ Ζήτω ἡ Διάπλασις.* (Z—304)

ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΑΣ

Υποφήφιος ἐν τῷ Δημοφηφίσματι. (Z—310)

E καθέτων ὑποφηφίστητα ἐν τῷ Δημοφηφίσματι, παρακαλῶ πάντας τοὺς φίλους τῆς Διαπλάσεως νὰ μὲ φηφίσωσι. **Θαυμαστής τῶν Ηρόδων, πρόφην Φουκονόμους.** (Z—356)

Ύπερ Διαπλάσεως—Ζήτω ἡ Διάπλασις, ἀποδίδων περισυνὴν ὑποστηρίξιν ὑμῶν, ὑπηγοῦνται ὑμῖν ὅμοιαν θεμοτάτην ἐν ἔρετεινδ Δημοφηφίσματι. —*Ύμνος τῆς Ἐλευθερίας.* (Z—337)

A ugue-Poste Restante-Lisieux-Calvados (France). Echange vues, timbrées vue. (Z—339)

A σπρο δῆλοι στὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΙΔΟΤΙΜΟ, ὑποφήφιον Αἰγανπτιακοῦ κόμματος. (Z—340)

M αραμένη Γαζία, τοέω γάδι εἴχενε κεφάλι; Φέτι εὔφορούσεν τῇ Δαμαπρή. —Χρόνια πολλά, Γλυφοκοντάλα. —*Αιγανπτία Βασιλόπατις.* (Z—341)

M υρία συγχαρητήρια, Τῆς Φορέτης τ' Αγριολούδου καὶ Κορδονάρες, ἐπὶ διμετέραις προτάσεσιν. Καθὼς ἀναμφισβήτητος ἀπαντεῖς οἱ ἐκλογεῖς, οὕτω καὶ ἡμεῖς, καίπερ ἀνήκοντες εἰς κόμμα, θέλομεν ἀσπρίσει καὶ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ θεωροῦντες τοῦτο καθήκοντα ἐπιθεβλημένον ὑπὸ τῆς αὐτοβουλίας.

ΕΝΔΑΟΣ ΕΛΛΑΣ, ΨΩΜΑΚΙ, ΠΑΤΑΤΡΑΚ. (Z—342)

A νταλλάσσω carte-postales πανταχόνευ. **Διεύθυνσις:** Γεώργιου Παπαλεξανδρού Λάρισαν. (Z—344)

Tις ἐκ τοῦ ἐσω *Ἐλληνισμοῦ* δὲν θὰ ἀσπρίσῃ τὸν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑΝΑΝ, η ἰστορία τοῦ δόποιν κλείνει δὲν τὰ ἔθνικα μας ὄνυφρα, δὲν τὰ λερά ιδανικά μας. **T**ις ἐκ τοῦ *Ἐλληνισμοῦ* δὲν θὰ ἀσπρίσῃ τὸν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ ΒΛΑΣΙΔΙΑΝΑΝ, δοτεῖς ἐξησφάλιος τὴν ὑπαρξίαν τοῦ ἐλληνισμοῦ; **T**ις ἐπὶ τέλους *Ἐλλήν* διὰ διαπορίαν τὸν ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΔΙΑΝΑΝ, δοτεῖς ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙΣ τὴν *Μεγάλην Ελληνικήν Ιδέαν*; —*ΜΟΥΣΗΓΕΤΗΣ ΑΙΓΑΛΛΩΝ.* (Z—345)

ΔΗΛΩΣΙΣ

"Ἐνεκα λάθους γενομένου κατὰ τὴν στοιχειοθέτησην τῆς ὅλης, ἐδημοσιεύθη δἰς ἡ ὑπὸ ἀριθμὸν 319 ἀγγελία. **Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ** (Z—346)

ΕΝΩΣΙΣ Η ΘΑΝΑΤΟΣ
ὑποψήφιος τοῦ προσεχοῦ Δημοφηφίσματος.
ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΔΙΚΟΣ. (Z—347)

E νιχαρίστως μπάινω καὶ φέρος στὸ χορό, δεχχμενος προταθεῖσν μοι ὑποψηφιότητα τὸ Δημοφηφίσματος τὸ περιπατριδικοῦ κόμματος. —**ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ**, ὑποψήφιος Δημοφηφίσματος. (Z—348)

O ναι ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι οὐ ποκρίται... Θεωρία φευδής... Παρασαγγήδον. Ρομάντες, ίδεωδη, αἰθεριότητες, ἀερολογήματα, φιλενισμός, φιλοπατρία καὶ αἰσθηματολογία... Ζήτω ἡ πρᾶξις. Πραγματικότης! βοᾷ!! ἀντηγεῖ!! ἐν περάτωις. "Ο ἐστι μεθερμηνεύμενον... Ίδος ἡ Ρόδος ίδου καὶ τὸ... πήδημα.—**ΣΚΕΡΤΣΟ**, *Ἀντιπρόσωπος ὁραίου φύλου.* (Z—349)

Υποφήφιος Καλποδόχος (Z—349)

Tὸν μεγαλουργὸν ἀγῶνα, διπέρ αἱναλαμένεις, φίλατον ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ! ἐκθέτον ὑποψηφίστητη ἐν Δημοφηφίσματι, ἐνθουσιωδῶς τὸ ἡμέτερον κόμμα γαιρετίκον, ὑποχρεῖται σοι ὑποστηρίξιν ἐνθυμοτάτην ἐν αὐτῷ, πρὸς θριαμβευτικὴν πραγματοποίησιν τοῦ τόσουν εὐγενοῦς καὶ ὑψηλοῦ πόθου σου. —*Ἄλτρης τοῦ Απειρονος, Υμνος τῆς Ἐλευθερίας.* (Z—350)

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ὑποψήφιος ἐν τῷ Δημοφηφίσματι. (Z—351)

ΜΑΡΕΜΕΝΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ
ΤΠΟΨΗΦΙΟΣ ΕΝ Τῷ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΙ
ΑΝΩΤΠΕΡΠΑΤΡΙΔΙΚΟΤΑΤΟΣ

(Z—351)

A δυνατῶν συνεργασθῆναι μετὰ Λάτρους τοῦ *Απειρονος*, ἀποχωρῶ μεθ' ὀλοκλήρου, γνωστῆς ίσχύος, Πειραϊκοῦ κόμματος καὶ ἀπανταχοῦ φίλων μου πόδες σχηματισμὸν συνδυασμοῦ *Ιαπωνικοῦ*, προσεχῶς δημοσιευθησμένου. —*Ἐλληνική Φουστανέλλα, βραβευθεῖσα περισυνῆ δημοφηφίσματι.* (Z—352)

A ποχωρῶν πάντων *Αθηναϊκῶν* κομμάτων ἐνεκα προσλήψεως Λευκονομάρτου Αίγαλοιο, ἀποδέχομαι μεθ' *Ἐλληνικής Φουστανέλλας* σχηματισμὸν. *Ιαπωνικοῦ κόμματος.* —*Ζήτω ἡ Ελλάς.* (Z—353)

ΑΕΥΚΟΚΥΜΑΝΤΟΣ ΑΙΓΑΙΑΛΟΣ

ΤΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΕΥΚΟΚΥΜΑΝΤΟΣ ΑΙΓΑΙΑΛΟΣ

(Z—353)

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Kai eis taks tges Kliroforseis twn Aideorwn tais Diaplaesias dia tis 1908, aekias en dolor dr. 1620, tha labouon meodos mounoi ois mekoi tais

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

εγγραφόμενοι η ἀναγεοῦντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν Διαπλασιαν τοῦ 1908. "Ητοι τὸ ἀγίτιμον τῆς ἐτης ιας συνδρομῆς των πρέπει να φέση εἰς τὸ Γραφεῖον μας τὴν 30 Νοεμβρίου τὸ βραδύτερον.

"Η πρώτη Kliroforseis tha genni aekas Lekeumbrion.

Oi metra tais 30 Noemvriou eγγραφόμενοι η ἀναγεοῦντες μέχοι tais

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

tha labouon meodos mounoi eis tais dia o epoumenas Kliroforseis.

ΕΔΘΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ

(Z—356)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β. ΠΕΡΙΟΔΟΥ